

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Quanti fructus ex memoria mortis nascantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

gentibus, Reges Regibus, Regna Regnis collisa. Alios torqueri, alios necari, alios absorberi fluctibus, alios in seruitutem trahi. Hic nuptias, ibi plañctum; illos nasci, istos mori; alios affluere diuitijs, alios mendicare. Et non tantum Xerxis exercitum, sed totius Mundi homines, qui nunc viuunt, in breui spatio defuturos. Vincitur sermo rei magnitudine, & minus est quod dicimus. Redeamus igitur ad nos, & quasi è calo descendentes paulisper nostra videamus. Sentis, obsecro te, quando infans, quando puer, quando senex factus sis? Quotidie morimur, quotidie commutamur, & tamen aternos nos esse credimus. In nos ipsos ergo redeamus, & in rebus omnibus, quod caducum est, caducum esse agnoscamus.

XV.

Tot nobis occasiones mortis contemplandæ offert DEVS, tot natura ipsa, quia ex hac contemplatione veri efficimur Philosophi, veri Christiani, veri DEI serui. Hæc enim meditatio, nos nobismet ipsis proponit cognoscendos: hæc fastum & superbiam nostram deprimat, ne nos, supra quàm sumus, efferamus terræ filios, & in terram reuersuros: hæc efficit, ne rebus caducis & fluxis, quæ aliquando deferendæ sunt, adhærescamus: hæc monet, vt peccata in ipsis miserijs nostris defleamus: hæc impellit, vt quid post hanc vitam futurum sit cogitemus: vno verbo, hæc causa est, vt in omni negotio, loco, hora vigilemus, & expectemus Domini nostri aduentum. Quod si vel memoria mortis tantas parit vtilitates; dubium non est, ipsam quoque vtilem mortalibus esse. Nam omnes è corpore, velut ex carcere emitit; omnes liberat vitæ huius calumnijs & calamitatibus; omnibus beneficium præstat, impijs quidem, ne peccata peccatis cumulando, maiora in inferno tormenta patiantur; probis autem & DEVM timentibus, ne ampliùs DEVM possint offendere.

S. Gregor.
Naz. orat. 38.

Luc. 24. 26.

Petrarch, ep.
19. de reb. fa-
mil.

Mortem, ait S. Gregorius Nazianzenus, vt peccati præcisionem homo elucrat, ne malum immortale esset. Ita poena ipsi in misericordiam cedit. Quid multis opus est? Per mortem tenditur ad vitam. Ita pariter, per mortem, & satisficit naturæ humanæ, & diuinæ iustitiæ misericordiæque. Si oportuit pati CHRISTVM, & ita intrare in gloriam suam, cur seruus CHRISTI recuset per eandem viam ambulare? Nimis faciles sumus ad accusandam naturam, ait Petrarcha, nemo deflet, quòd nascitur: nemo, quòd viuunt.

at quòd egestatem sentit, quòd labores patitur, quòd senescis, quòd aegrotat, quòd moritur, quisq; conqueritur, quasi secundum naturam minus ista, quàm illa sint: & nasci & viuere, & comedere & esurire, & dormire, & mori naturalia sunt, ut nemo his mortalium vacet, nisi cui fortè senescendi necessitatem, laborumq; molestias & agritudinum necessitas mortis precipitata remiserit. Quid igitur inutiles querelas effundimus? an quia nobis solis ista contingunt, solis nobis lugere permisimus? an quia omnibus cunctorum simul in nos lamenta transfundimus, & veluti humani generis procuratores, naturam accusamus immeritam? Odiosum sanè negotium & importunum: illa enim mitissima, nos beneficia eius per impatientiam exacerbauimus, in parentem optimam ingrati, in nosmetipsos impij.

CAPVT XLV.

Ratione Loci, in quocumque quis moriatur, neminem conqueri posse.

Ris potissimùm circa Mortem in quæstionem venire possunt, Locus, Tempus, Modus moriendi. Locus quidem, vt sciatur, cur aliqui domi, in patria, atque inter suos, alij foris, apud alienos, & ignotos, ex hac vita migrare cogantur: Tempus autem, vt cognoscatur, quare alij in infantia, in iuuentute alij, alij in sera ætate moriantur? Modus duo inuoluit, vnum ex parte corporis, ex parte animi alterum. Primum varia genera mortium, secundum diuersa genera tentationum complectitur. Ad locum morientium quod attinet, non est profunda quæstio. Nam quòd aliqui peregrè, aliqui in patria, quidam sub tecto, quidam in plateis & medio foro è viuis excedant, quidam in munitis, quidam in apertis locis & campis vltimum diem claudant, Mortis jus est, à quo neminem Natura excipit. Si vllus in Mundo locus esset à Morte immunis, omnes eò vellent confugere, quantumcumque distaret. In Paradiso talis locus fuit; sed illa immunitas non tam ad locum, quàm ad arboris fructum pertinebat. Quare postquam mortis reus factus est Adam, ex eo loco expulsus est, dicente Domino: *Ne fortè mit-* Gen. 3. 22.
tat manum suam, & sumat etiam de ligno vite, & comedat, & viuat

Rrr s

in